

Sygn. akt III Kow.1140/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 15.09.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Tadeusz Stodoła

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. del. do Prokuratury Okręgowej w S. - Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku skazanego Ł. K. s. S. o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§2kkw

postanowił:

1. odmówić **skazanemu Ł. K. s. S.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 18.02.2015r., sygn. akt II K 787/14 PKT II pkt wł. II; roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 18.02.2015r., sygn. akt II K 787/14 PKT III pkt wł. III; roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 18.02.2015r., sygn. akt II K 787/14 PKT IV pkt wł. IV;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany Ł. K. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną oraz zamiar udzielenia wsparcia matce z uwagi na stan jej zdrowia psychicznego. Podniósł również trudną sytuację zdrowotną wujka. Będąc na wolności skazany zamierza wyremontować dach oraz zorganizować opał na zimę.

Wniosek nie jest zasadny.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd penitencjarny podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 11 stycznia 2012 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. II AKzw 1397/11. Z którego wynika, że „Przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją szczególną postępowania wykonawczego, stanowiącą wyjątek od zasady, w myśl której kara ta powinna być wykonywana w sposób ciągły, a więc przesłanki jej udzielania powinny być interpretowane ściśle. Wskazać bowiem trzeba, że pozbawienie człowieka wolności zawsze wywołuje pewne negatywne następstwa w jego życiu osobistym, zawodowym i rodzinnym. Sytuacja taka stanowi jednak naturalną konsekwencję izolacji więziennej. Ciężar gatunkowy ujemnych skutków osadzenia w zakładzie karnym musi więc być tego rodzaju, że w żaden inny sposób niż przez udzielenie przerwy w karze nie można im zaradzić”.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 5.08.2015r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna.

Matka skazanego B. K. mieszka wraz z jego wujem Z. L. w C.. Zajmują dom jednorodzinny składający się z 3 pokoi, 2 kuchni, urządzone skromnie i wyposażony w niezbędny sprzęt gospodarstwa domowego. Panujące w domu warunki

socjalno-bytowe umożliwiają domownikom prawidłową egzystencję. Obecnie, jak ustalono, B. K. nie pracuje. Korzysta ze wsparcia Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w postaci zasiłków celowych i okresowych przyznawanych co 2 miesiące w wysokości około 250 złotych. Wujek utrzymuje się z renty socjalnej wypłacanej w kwocie 523 złotych.

Niewątpliwie, w ocenie Sądu, matka skazanego posiada środki do życia, które umożliwiają jej zaspokajanie bieżących potrzeb życiowych. Nie choruje obłożnie i nie skarży się na stan zdrowia psychicznego. Obecny stan jej zdrowia jest stabilny i, co należy podkreślić, pozwala jej normalnie funkcjonować, o czym świadczy również fakt, że „B. K. zajmuje się obecnie schorowaną teściową, której poświęca większość swojego czasu”.

Z wywiadu kuratora sądowego nie wynika również, aby wujek skazanego wymagał osobistej, natychmiastowej pomocy z jego strony. Wprawdzie, około 4 lat temu przebył operację wycięcia chłoniaka, w związku z czym ma trudności w mówieniu, aczkolwiek jest to mowa komunikatywna. W tej sytuacji pobyt skazanego na wolności, celem zapewnienia matce i wujowi pomocy w codziennych sprawach uznać trzeba za niecelowy.

Także, w ocenie Sądu, za niezasadne należy uznać przerwanie wobec skazanego wykonania kary, celem wykonania remontu dachu domu, w którym obecnie przebywa matka z wujem. Skazany może upoważnić do tego odpowiednio wykwalifikowane osoby, bądź też przeprowadzić go samodzielnie, po opuszczeniu zakładu karnego. Z kolei, problem z opalem może być rozwiązany w każdym czasie przez matkę skazanego. Albowiem, może się ona zwrócić do miejscowej opieki społecznej o przyznanie niezbędnych środków na zakup opału.

Stwierdzić również należy, że ograniczona możliwość udzielenia pomocy swoim najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie wolności stanowi normalną konsekwencję odbywania przez skazanego kary i nie uzasadnia udzielenia mu przerwy w karze (postanowienie SA Lublin z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11). Skazany dopuszczając się licznych przestępstw musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia kary, a co za tym idzie musiał uwzględniać także to, że nie będzie mógł świadczyć osobistej pomocy swojej matce i wujowi.

Przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w L. z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Z opinii Dyrektora AŚ C. z dnia 23.07.2015r. wynika, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności za przestępstwa z art.278§1kk, art.279§1kk, art.158§1kk, art.64§1kk. To oznacza, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, a naruszenie przez niego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym.

Z informacji o pobytach i orzeczeniach z dnia 23.07.2015r. wynika, że skazany był wielokrotnie karany. W dniu 24.02.2011r. skazany opuścił Zakład Karny w S. po uzyskaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VIK 311/08 Sądu Rejonowego w C. Jednak, z uwagi na naruszanie porządku prawnego i utrudnianie sprawowania dozoru, odwołano skazanemu warunkowe zwolnienie. To zdaniem Sądu oznacza, że zastosowany wobec skazanego środek związany z poddaniem go próbie okazał się nieskuteczny, gdyż skazany został ponownie osadzony w warunkach izolacji więziennej.

W tej sytuacji, brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem.

Biorąc więc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Dlatego też, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw.